

prima instanță: A. Braga
instanța de apel: N. Budăi, M. Ciugureanu, V. Efros

dosarul nr. 3ra-996/17

Î N C H E I E R E

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Sorinlux”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Sorinlux” împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Sorinlux” și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, municipiul Chișinău din 17 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 19 aprilie 2016, SRL „Sorinlux” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în baza contractului nr.BGF-2/16 din 06 ianuarie 2016 și a invoice-lui 186573-27 din 12 ianuarie 2016 a procurat cuverturi de pat, lengerie de toaletă și bucătărie din fibre sintetice, în baza contractului din 10 iulie 2010 și a invoice-lui YK60111B din 11 ianuarie 2016 a procurat ciorapi tricotați, încălțăminte de sport, cămăși din fibre sintetice, iar în baza contractului nr. TH-07 din 13 ianuarie 2014 și a invoice-lui 055688 din 29 februarie 2016 a procurat cuptoare electrice, aragaz de masă și ciorapi tricotați.

Menționează că, la postul vamal Chișinău, prin care a ales regimul vamal de import definitiv, cu punerea mărfurilor în circulație liberă, brokerul vamal a completat, stocat, înregistrat pe serverul programului informațional Asycuda World și tapat declarația vamală în detaliu nr. 3029 I 12256 din 09 martie 2016, nr. 3029 I 10929 din 02 martie 2016 și nr. 3029 I 11121 din 03 martie 2016 de plasare în regim de import definitiv a mărfii, cu determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit (art. 11 al Legii nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal),

cu completarea formularului tipizat DVV-1 pentru anunțarea valorii în vamă, determinată prin metoda nominalizată (metoda 1) în conformitate cu pct. 6 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 600 din 14 mai 2002.

Invocă că, la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației vamale nr. 3029 I 12256 din 09 martie 2016, a achitat plățile vamale în sumă de 150 943,63 lei, declarației nr. 3029 I 10929 din 02 martie 2016 a achitat plăți vamale în sumă de 207 577,29 lei și conform declarației nr. 3029 I 11121 din 03 martie 2016 a achitat plăți vamale în sumă de 138 499,04 lei.

Afirmă că, reprezentantul biroului vamal neîntemeiat a refuzat validarea declarațiilor vamale completate conform metodei 1 și a întocmit actul de inspecție din 09 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 12256 din 09 martie 2016, actul de inspecție din 02 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 10929 din 02 martie 2016 și actul de inspecție din 03 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 11121 din 03 martie 2016, menționând că, urmează a majora valoarea în vamă și solicitând completarea formularului tipizat DVV-2.

Susține că, la completarea formularului tipizat DVV-2, valoarea în vamă a fost majorată pentru declarația vamală nr. 3029 I 12256 din 09 martie 2016 până la suma de 196 780,12 lei, pentru declarația vamală nr. 3029 I 10929 din 02 martie 2016 până la suma de 294 761,82 lei iar pentru declarația vamală nr. 3029 I 11121 din 03 martie 2016 până la suma de 158 098,04 lei, astfel, a achitat suplimentar suma de 152 620,02 lei.

Invocă că, nu este de acord cu acțiunile Biroului Vamal Chișinău și cu actele de inspecție din 02 martie 2016, 03 martie 2016 și 09 martie 2016 și le consideră ilegale și neîntemeiate.

Relevă că, la data de 11 martie 2016, a depus la Biroul Vamal Chișinău o cerere prealabilă, prin care a solicitat restituirea sumei de 152 620,02 lei, însă nu a primit nici un răspuns.

Mai invocă că, în baza contractului din 10 iulie 2010 și a invoice-lui YK 60122A din 22 ianuarie 2016 a procurat halate, șlapi, tricouri, ciorapi, față de masă iar în baza invoice-lui YK60125 din 25 ianuarie 2016 a procurat ciorapi, șlapi, tricouri, pantaloni, lenjerie de pat.

Declară că, la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației vamale nr. 3029 I 18127 din 31 martie 2016 a achitat plățile vamale în sumă de 283 718,96 lei iar conform declarației vamale nr. 3029 I 18132 din 31 martie 2016 a achitat plăți vamale în sumă de 280 513,34 lei.

Afirmă că, reprezentantul biroului vamal a întocmit actul de inspecție din 31 martie 2013 pentru declarația vamală nr. 3029 I 18127 din 31 martie 2016 privind calculul drepturilor de import/export, prin care a fost majorată valoarea în vamă până la suma de 401067,24 lei, astfel, a achitat suplimentar suma de 117 348,28 lei.

Relevă că, tot, la 31 martie 2016 a fost întocmit și actul de inspecție pentru declarația vamală nr. 3029 I 18132 din 31 martie 2016 privind calculul drepturilor

de import prin care a fost majorată valoarea în vamă până la suma de 393 555,64 lei, achitând suplimentar suma de 113 042,30 lei.

Sușține că, la data de 07 aprilie 2016, a depus la Biroul Vamal Chișinău o cerere prealabilă, prin care a solicitat restituirea sumei de 230 390,58 lei iar prin răspunsul acestuia din 08 aprilie 2016 a fost informat că cererea prealabilă urmează a fi adresată Serviciului Vamal, răspuns cu care nu este de accord.

De asemenea, invocă că, în baza contractului nr.BGF-2/16 din 06 ianuarie 2016 și a invoice-lui 186573-30 din 13 ianuarie 2016 a procurat lengerie de toaletă, bucătărie, cuverturi de pat din fibre sintetice și a invoice-lui 186573-30 din 26 ianuarie 2016 a procurat lengerie de toaletă, bucătărie, cuverturi de pat din fibre sintetice.

Relevă că, în baza contractului din 10 iulie 2010 și a invoice-lui YK60119A din 11 ianuarie 2016 a procurat ghetе pentru maturi, ciupici pentru copii, șlapii turnați iar conform contractului nr. 4 din 05 ianuarie 2016 și a invoice-lui 12HH02023B din 29 ianuarie 2016 a procurat lacăte, șurubelnițe, broască de metal pentru uși.

Afirmă că, la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației vamale nr. 3029 I 14956 din 19 martie 2016, a achitat plățile vamale în sumă de 130 633,98 lei, conform declarației vamale nr. 3029 I 15290 din 21 martie 2016 a achitat plăți vamale în sumă de 132 780,22 lei, conform declarației vamale nr. 3029 I 16529 din 25 martie 2016 a achitat plăți vamale în sumă de 78 035,95 lei și conform declarației vamale nr. 3029 I 16589 din 25 martie 2016 a achitat plăți vamale în sumă de 169 028,79 lei.

Sușține că, reprezentantul biroului vamal neîntemeiat a refuzat validarea declarațiilor vamale completate conform metodei 1 și a întocmit actul de inspecție din 19 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 14956 din 19 martie 2016, actul de inspecție din 21 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 15290 din 21 martie 2016, actul de inspecție din 25 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 16529 din 25 martie 2016, actul de inspecție din 25 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 16589 din 25 martie 2016 menționând că, urmează a majora valoarea în vamă și solicitând completarea formularului tipizat DVV-2.

Sușține că, la completarea formularului tipizat DVV-2, valoarea în vamă a fost majorată pentru declarația vamală nr. 3029 I 14956 din 19 martie 2016 până la suma de 171 304,06 lei, suplimentar achitând suma de 40 670,08 lei iar pentru declarația vamală nr. 3029 I 15290 din 21 martie 2016 până la suma de 176 529,71 lei, achitând suplimentar suma de 43 749,49 lei, pentru declarația vamală nr. 3029 I 16529 din 25 martie 2016 până la suma de 141 798,97 lei, achitând suplimentar suma de 63 763,02 lei, pentru declarația vamală nr. 3029 I 16589 din 25 martie 2016 până la suma de 366 918,39 lei, achitând suplimentar suma de 197 889,60 lei.

Invocă că, nu este de acord cu acțiunile Biroului Vamal Chișinău și cu actele de inspecție din 19 martie 2016, 21 martie 2016 și 25 martie 2016 și le consideră ilegale și neîntemeiate.

Declară că, la data de 29 martie 2016, a depus la Biroul Vamal Chișinău o cerere prealabilă, prin care a solicitat restituirea sumei de 346 072,19 lei, iar prin

răspunsul din 30 martie 2016 i-a fost comunicat că cerere prealabilă urmează a fi adresată Serviciului Vamal, răspuns cu care nu este de accord.

Relevă că, conform pct. 14 al Regulamentului cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul, în care organul vamal constată divergențe probate între datele conținute în actele menționate la pct. 13 din Regulament sau Sistemul informațional integrat vamal, identifică riscul de subevaluare prin compararea valorii în vamă a mărfii de evaluat cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare, conform prevederilor art. 7 alin. (2) al Legii nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, solicită în scris declarantului prezentarea necumulativă și doar a celor acte aferente tranzacției de import a mărfurilor respective care pot justifica valoarea în vamă anunțată, însă, în speță careva divergențe nu au fost probate, dar, organul vamal prin actele de inspecție privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export a majorat valoarea în vamă, aplicînd flexibil metoda 6 în baza tranzacțiilor cu marfa similară.

Notează că, în cazul în care, în urma îndeplinirii declarației vamale conform metodei 1, colaboratorul vamal a considerat că, a fost o încălcare, acesta urma să argumenteze de ce documentele prezentate sunt insuficiente sau neveridice, ceea ce nu a fost efectuat.

Declară că, conform pct. 19 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 600 din 14 mai 2002, în cazul cînd se impune rectificarea calculelor efectuate de declarant, colaboratorul organului vamal face înscrierile și calculele respective fie în rubricile speciale „mențiunile biroului vamal”, ale tipizatei DV1 sau pe versoul ei, consemnându-le sub titlu „mențiunile biroului vamal”, însă acesta a solicitat completarea DVV 2 ca, ulterior, să motiveze precum că, SRL „Sorinlux” a dat acordul la majorarea valorii în vamă.

Afirmă că, autoritatea vamală este în drept să determine valoarea în vamă în cazul, cînd există temei de a considera că, datele prezentate de declarant nu sunt veridice iar faptul că, alte întreprinderi declară un alt preț al mărfii, nu poate fi pus ca bază pentru alte mărfuri, deoarece la determinarea similitudinei mărfurilor se iau în considerație calitatea, existența mărcii comerciale, reputația pe piață, țara origine și producătorul.

Suține că, autoritatea vamală nu a prezentat nici o probă, care ar confirma că, producția importată de către SRL „Sorinlux” are aceeași calitate ca și mărfurile importate de alți agenți economici.

Solicită anularea actului de inspecție din 09 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 12256 din 09 martie 2016, a actului de inspecție din 02 martie 2016 pentru declarația vamală 3029 I 10929 din 02 martie 2016, a actului de inspecție 03 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 11121 din 03 martie 2016, a actului de inspecție din 31 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 18127 din 31 martie 2016, a actului de inspecție din 31 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 18132 din 31 martie 2016, a actului de inspecție din 19 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 14956 din 19 martie 2016, a

actului de inspecție din 21 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 15290 din 21 martie 2016, a actului de inspecție din 25 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 16529 din 25 martie 2016, a actului de inspecție din 25 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 16589 din 25 martie 2016 și încasarea din contul Biroului Vamal Chișinău a sumei de 729 082,79 lei achitată suplimentar pentru devamarea mărfii importate.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 17 octombrie 2016 a fost respinsă acțiunea.

Prima instanță respingând acțiunea și-a argumentat concluzia constatând drept legale acțiunile Biroului Vamal Chișinău și întemeiată majorarea valorii în vamă a mărfii importate de SRL „Sorinlux”, făcând trimitere la prevederile art. 179 alin. (2) din Codul vamal, art. 7 alin. (2) și art. 8 alin. (3) și art. 17 alin. (1) ale Legii nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, precum și pct. pct. 16 și 19 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 600 din 14 mai 2002.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017 a fost respins apelul declarat de către SRL „Sorinlux” și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 27 februarie 2017, SRL „Sorinlux” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece instanțele de judecată au încălcat și aplicat eronat normele de drept material, a fost interpretată în mod eronat legea și, anume, prevederile art. art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (1) și (2) și art. 10 alin. (2) ale Legii nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, precum și pct. pct. 13 și 14 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 600 din 14 mai 2002.

Menționează că, conform pct. 14 al Regulamentului cu privire la modul de declarare a valorii în vama a marfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care organul vamal constata divergențe probate între datele conținute în actele menționate la pct. 13 din prezentul Regulament sau Sistemul informațional integrat vamal, identifică riscul de subevaluare prin compararea valorii în vamă a mărfii de evaluat cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare, potrivit art. 7 alin. (2) al Legii cu privire la tariful vamal, solicită în scris declarantului prezentarea necumulativă și doar a celor acte aferente tranzacției de import a mărfurilor respective care pot justifica valoarea în vamă anunțată.

Invocă că, careva probe ce ar demonstra că, există divergențe între datele prezentate de declarant, la materialele cauzei nu au fost prezentate de Birou Vamal sau identificarea subevaluării prin compararea valorii în vamă a mărfii de evaluat cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similar, la fel, nu a fost demonstrată.

Susține că, faptul declarării de către alte întreprinderi a unui preț al mărfii mai mare, nu poate fi pus ca bază pentru alte marfuri, deoarece la determinarea similitudinii mărfurilor se iau în considerație următoarele caracteristici, calitatea, existența mărfii comerciale, reputația pe piață, țara origine, producatorul.

Relevă că, intimatul nu a prezentat nici o probă care ar confirma că producția importată de către SRL „Sorinlux” are aceeași calitate ca și mărfurile importate de alți agenți economici, cu atât mai mult că, intimatul prezintă descifrările deja majorate de ei.

Invocă că, în speță, intimatul aplicând metoda 6 a folosit informația de care dispune acesta referitor la importurile similare, însă nu a prezentat nici o proba ce ar confirma prețul la importul de către alți agenți economici a mărfurilor analogice. În același timp, instanța de apel a invocat imposibilitatea aplicării metodei 3 (calcularea valorii în baza tranzacțiilor cu mărfurile identice și similare), motivând inexistența datelor înregistrate la Biroul Vamal a mărfii importate din aceeași țară, același importator, aceeași cantitate și calitate.

Consideră că, poziția Biroului Vamal este contradictorie referitor la aplicarea metodei 3, indicând imposibilitatea aplicării din motiv că nu există date înregistrate la Biroul Vamal a mărfii importate din aceeași țară, același importator, aceeași cantitate și calitate, dar la aplicarea metodei 6, unde, la fel, se folosesc datele importurilor similare, a găsit marfa similară. Astfel, opinează că, metoda 6 este aceeași metodă 3 doar cu aplicarea flexibilității.

Mai invocă că, organul vamal trebuie să stabilească cu certitudine valoarea în vamă a mărfurilor în cazul, în care nu acceptă informația prezentată de declarant, or, la baza emiterii unei hotărâri legale nu pot sta ajustări, apropiate realității.

Menționează că, în pct. 2.1. al contractului de vânzare-cumpărare este indicat prețul pentru o unitate și cantitatea este indicată în invoice, astfel, marfa prezentată la postul vamal pentru devamare în totalmente coincide cu cea indicată în invoice, iar taxele vamale se achită pentru marfa prezentă spre vamuire, incluzând și cheltuielile de transport.

Susține că, acordurile adiționale se prezintă doar în cazul când acestea sunt încheiate, iar corespondența comercială nu a fost prezentată, deoarece nu a avut loc.

Afirmă că, certificatul de origine a fost prezentat iar comenzile de livrare, cataloagele, specificările, ofertele de preț ale firmelor producătoare sunt documentele indicate în pct. 14-15 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, de aceea consideră că, organul vamal nu era în drept să le solicite atâta timp cât nu a fost demonstrată divergența documentelor indicate în pct. 13 al Regulamentului, după cum prevede legislația.

Consideră că, organul vamal este în drept să determine valoarea în vamă în cazul când există temeii de a considera că datele prezentate de declarant nu sunt veridice.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SRL „Sorinlux” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Sorinlux” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul SRL „Sorinlux” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Sorinlux” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Luiza Gafton

Mariana Pitic